

El temps que corre

Ells no s'equivoquen

Joan F. Mira

Implacables: fa tres-cents anys que dura, i no s'acaba. Implacables en l'ús del seu poder per tapar qualsevol forat per on podríem respirar, implacables a Madrid afirmant al carrer una idea granítica d'Espanya, implacables a València negant que puguem ni tan sols veure la televisió catalana, que són fets d'aparença diversa i distant però que naixen del mateix fons ideològic, del mateix ventre de la mateixa bèstia. No és qüestió d'un partit sol, del PP o del PSOE, és una cosa molt més fonda i antiga, i al costat de la brutalitat espantosa de la dreta espanyola, venjativa, incivil, hi ha les complicitats i les pors d'una esquerra que en el fons del seu cor comparteix la mateixa visió nacional. Recorde molt bé la visita que vam fer a Madrid, Eliseu Climent i jo mateix, al ministre del ram d'aleshores, José Barrionuevo. Arribaves als "Nuevos Ministerios" i t'acollia l'estàtua de Franco, imponent, que en tants anys de govern socialista no van llevar del lloc. Entraves a l'edifici, i l'aire del poder t'oprimia. Escoltaves el ministre displicent, el seu mensypreu, la incomprensió marmòria, l'amenaça, i tot era clar i diàfan, tot encaixava. Llavors van tancar, *manu militari*, els repetidors primers de la nostra TV3 (la nostra, perquè érem nosaltres els qui la volíem, no ens la portava ni ens la imposava ningú), vam fer la trampa, vam aguantar fora de la llei perquè la llei no ens volia dins. I passà el temps, i nous governs valencians i espanyols van posar tots els obstacles possibles a una cosa tan simple i tan neta com poder veure la televisió que ens agrada en la llengua que és nostra. També ho vam poder resisitir, d'una manera i d'una altra. I després vingué la gran estafa, el gran engany, per part dels qui es deien amics i en realitat preparaven el terreny als enemics. Com que sóc lector quotidià de *Vilaweb*, còm que allò que hi ha escrit sobre el tema l'admirable Vicent Partal jo no ho sabria dir millor, reproduiré fragments d'un editorial seu: "Ells no s'equivoquen mai en aquests temes i exerceixen la tolerància zero del català amb una disciplina envejable. Però el mal, en aquest cas, són els altres. TV3 es veia en anàlogic, però l'aleshores ministre Montilla volia aquella freqüència per als (seus) amics de la Sexta. Ja va ser greu, però es va salvar anunciant quatre canals TDT de la Corporació en un pacte que mai no es va fer oficial, però en el qual tothom confiava. A l'hora de la veritat, el pacte no apareix enlloc i el PSOE, de nou, ha estat el complement perfecte del PP al País Valencià. Ha fet de poli bo i, quan arriba el poli dolent, mira a un altre costat." És simplement perfecte, com a descripció i com a explicació. Però, òbviament, les coses no s'acaben ací, això no és tot.

Continua Partal: "L'aleshores ministre i ara president Montilla sembla que no sap res. L'aleshores alcalde i ara ministre Clos sembla que no sap res. La Corporació Catalana de Ràdio i Televisió sembla que no sap res. El govern de Catalunya sembla que no sap res. I els uns pels altres deixaran morir les emissions en llengua catalana de TV3 al sud.

A mans del PP i ja té gràcia. En un moment en el qual PP i PSOE no es posen d'acord en res, quan es tracta de fer recular el català, s'entenen a meravella."

I tampoc s'acaba ací la matèria o el tema: és molt més ample i profund, forma part d'una tendència metòdica, d'un projecte de fons, que s'aplica implacable sense cap objecció contundent dels mateixos que se suposaven (o això era quan no "manaven") portadors del projecte contrari. I conclou, també implacablement, Vicent Partal: "I en aquesta perspectiva, sí que em sembla coherent aquesta reculada territorial, perquè va en la línia d'espanyolització constant de TV3 i de la resta d'emissores de la Generalitat que els oients i espectadors hem anat sofrint aquests darrers anys, com gotes d'una pluja tan fina com insistent." La pluja fina, ai la pluja fina. "Coordinadament o no, i no importa tant això, el PSOE i el PP ja s'encarreguen d'arrabassar-nos el somni peça per peça, repetidor per repetidor. Ells, ells, en això mai no s'equivoquen." Ells no s'equivoquen, uns altres sí. Però això avui no toca.

"I conclou, també implacablement, Vicent Partal: 'I en aquesta perspectiva, sí que em sembla coherent aquesta reculada territorial, perquè va en la línia de constant espanyolització de TV3 i de la resta d'emissores de la Generalitat que els oients i espectadors hem anat sofrint aquests darrers anys, com gotes d'una pluja tan fina com insistent.' La pluja fina, ai la pluja fina"